

.....No sé si m'ha arribat a sentir, però el fet és que quan ha tornat, el seu to ja era un altre. Miri jove: al meu amic ja li està bé un incandescent i anestèsic menú com el que estan degustant les belles senyores, però jo vull una llesca de pa de pagès ben sucada amb tomacó, amanida amb oli d'arbecuina d'enguany i acompanyat de la corresponent denominació d'origen protegida. Per sobre hi disposa uns encenalls de pernil de gla amb molt poc greix i un got de vi negre de la Terra Alta per a fer la sang que a vostè sembla que li manca. En sentir això el cambrer ha intentat, repetides vegades, fer-me canviar d'opinió perquè suposo que ho havia de fer ell! No sé, dic jo! Perquè no serà per la forma que li ho he demanat! És ben entenedora i correcta no creu? En resum, m'he sentit atrapat pels nervis i les gesticulacions que ajudaven a recalçar la meua demanda han esdevingut tan enèrgiques que accidentalment he fet un cop a l'ansa de la tassa que hostatjava la xocolata d'una de les noves amigues. Era la que semblava que n'estava una mica de l'Antoni i ho he fet amb tanta mala fortuna que el blanc continent porcellànic ha perdut tot l'equilibri i en copejar-se contra la taula el dens contingut s'ha vist violentament vessat sobre el cos i la llarga i baldera faldilla de la nostra acompanyant com un dolç davantal de disgust.....

.....Un cop al seu despatx, la noia va fer una trucada interna perquè li anessin preparant la sala de cates, remarcant, amb veu autoritària, que no s'oblidessin de cobrir tota la part superior del nou producte amb la corresponent banda negra i enfundar-li els quatre extrems fins a la fi de l'examen. Seguint les normes de l'empresa, calia mantenir l'article en l'anonimat essent primordial que la catadora no rebés cap suggestió d'ell i que el mateix mai pogués reconèixer la seva examinadora. En hores de feina, la jove era una persona íntegra, inaccessible i indesxifrable; la seva atractiva figura podia crear falses expectatives que calia trossejar des dels fonaments i aconseguir mantenir tothom davant d'una ferma barrera que la feia inabastable. Sortosament per a ella, poquíssima gent coneixia que al seu interior regnava una intensa dolcesa aromatitzada amb brins de vulnerabilitat, així que totes les precaucions eren poques per a poder mantenir la màxima credibilitat en aquella empresa. Nua davant del mirall es va fer una curosa raspallada a les dents i després, amb el cabell mig recollit sota la dutxa, va deixar que la sobtada ruixada d'aigua gelada posés en tensió tots els músculs del cos. Va sortir radiant de la cambra de bany, que temps enrere va aconseguir fer instal·lar a l'interior del despatx, folrada amb un barnús blanc i unes espardenyes de rus del mateix color. Aturada a la porta, abans d'accedir a l'interior de la sala de cates, va donar dues ordres al comandament de GATÓ que era el nom de l'ordinador regent, una per a iniciar la gravació de veu de tot el procés i l'altra per a enfosquir els vidres intel·ligents de l'habitació.....

.....Per si la cosa no fos prou surrealista jo també he hagut d'anar al pixador a fer lo propi i un cop dintre, el llum s'ha encès sol, suposo que hi devia haver un sensor de moviment. Sense acabar la feina m'he quedat a les fosques i he pensat que movent només el cap, per raons obvies, podria activar el sensor. Imagini's senyor agent, la fila que devia fer escenificant una possessió infernal

en mig d'una miccionada. La qüestió és que la punteria a fallat des del primer instant del sacseig cranial i com que no ha hagut manera de fer arribar la llum, he començat a dir adéu amb la mà que no aguantava res. En conseqüència, he provocant un turbulent reg per tota la cambra. Malgrat la implicació tampoc he obtingut cap resposta fulgurant així que de perduts al riu. He decidit aixecar també l'altra mà, alliberant el cuc, per a interpretar un comiat com déu mana amb cops de cap inclosos. A la fi m'he donat per vençut perquè la feina ja estava feta però, quan he sortit de l'excusat, al veure la cara que vostè em feia i al notar el xipolleig del terra, he deduït que l'objectiu no ha estat acomplert amb totes les garanties de salubritat.....

.....- Ostres Paulette, t'he dit mil cops que quan vulguis parlar amb mi, a la meva feina, esperis asseguda a qualsevol dels quaranta bancs fins que hagi acabat d'endregar la sagristia. Va dir el capellà molt esverat i molest a la vegada.

- No sabia si m'havies vist! No m'has fet cap senyal ni has dit les paraules convingudes. Respongué la dona amb cara de sorpresa.

- Es molt difícil no veure't amb aquest escot que portes i amb el posat que feies. Braços creuats per a donar més protagonisme als teus encants i un peu contra la columna. On et penses que estàs? Hauries de passar una mica més desapercebuda dintre del meu lloc de treball! Encara gràcies que abans que sortís la concurrència t'has tirat per sobre les espatlles aquest minúscul mocador. Replicà el mossèn molt seriosament.

-No t'enfadis amb mi Baldrich i digue'm, m'has trobat a faltar aquests darrers dies? Digué la florista amb un to més carinyós.

-És clar que no! Ben al contrari. He viscut en pau i confort! Respongué, baixant les espatlles, el to de les seves paraules amb una mitja rialla a la boca.

- Pensava que als capellans no se us era permès mentir. L'increpà fent morros i posant els punys als malucs.

-No t'equivoques escapça-espines, però puc saber quin és el veritable motiu de la teva vinguda? Li preguntà Baldrich abans d'agafar- la dels braços i fer-li dos petons.....

.....Dura poc, però, el goig. Aturats i xops respiren profunda i conscientment fins que el so de les protegides ungles dels cavalls, colpejant el revestiment de la il·lusió, planeja a l'om de la brisa per començar a corroir l'esperança dels nois. Els coiots també s'aturen, udolen afligits un plany deprimit mentre esperen apartats, que els cercats, amb el front ja eixut, reprenguin la farragosa fugida. Els genets enviats pel pare de Salvadora, en veure que es tracta d'un eclipsi, han hagut d'afluixar la marxa per la manca de llum alhora que des de la carena poden distingir les dues fisonomies corrent forassenyadament pel camí, al peu de la discreta muntanya. Cop de taló al ventre dels neguitosos cavalls, conscients que alguna cosa ha alterat la rutina i arrenquen en frenètica cursa. Res a fer tenen les curtes cames dels nois davant les esculturals potes dels cavalls, la rítmica captura es més evident a cada rebufada i entre tot el brogit sobresurt, nítidament, el grinyol de la fulla d'una espasa. El ferro lluent s'ha notat alleugerit del seu embolcall i s'ofereix amb el cos nu a m'ha germana, novament llampant, però avergoyida per l'acció. Ara els coiots, com si d'un senyal pactat es tractés, salten sobre els soldats. Les ferides son considerables

i brolla l'estupor dels nois pintant els seus rostres de vermell com el color imprès pels ullals dels animals a la carnadura dels militars. La fugida dels corsers espantats és un fet. La lluna cofoia ja omple tot el pla celestial i l'espectacle de llum va alleugint el llast de les enamorades cames mentre a la carena, la família de coiots ganyolen, satisfets, donant per acabada la seva comesa. Es miren els joves. L'esbufec esdevé assossec, la submissió llibertat i l'ultratge escalf.....

.....Les forces de l'ordre van denunciar que m'estava radicalitzant però crec que són ells els qui s'estan tornant més feixistes a cada minut que passa. De qualsevol manera, al setè dia de funcionar a tot gas, la incrèdula gerència del mercat, després de venir a comprovar la mercaderia amb la que trafegava, em va fer fora a puntades de peu justificant que no era un producte per a vendre en cap respectable parada del venerat Candem Market. GOING TO SHIT, deia l'estrident rètol. Era senzillament una botiga per anar a la merda. Era el lloc d'acolliment d'aquells que per una raó o per una altra els engegaven a la merda i a hores d'ara puc dir amb orgull, que va estar el destí i un referent mundial per totes aquelles adreçades persones. A la fi m'havia convertit en allò que les forces de l'avenir havien enginyat per a la meva persona, traficant de merdes i gerent d'un lloc de culte on sempre hi havia alguna oferta pels membres de l'equip contrari. Radical? No ho se, però tothom em portava les seves millors deposicions perquè les hi adquirís després de valorar l'aspecte basant-me en el pes, la forma, la textura i l'olor.....

..... -Pots cuinar això pel meu fill?

Amb la mà allargada i implorant amb els ulls que li prenguéss el full manuscrit que sostenia, clamava un bigotut mercer de Murmansk darrere del mostrador de fusta vella de la seva botiga, després d'explicar-li que em guanyava la vida entre fogons. Tenia previst fer una estada curta en aquella estranya i jove ciutat del nord-oest del meu país, clavada on el seu nom l'havia deixat, Murmansk o terra a la vora de la mar. Havia pujat de Sant Petersburg només amb la tasca de conèixer la persona que m'ajudaria a seleccionar el personal per a posar en marxa la cuina d'un nou i luxós hotel que aviat estaria operatiu, però aquella feina sobtada va provocar que tot s'allargués més del que havia planificat....